

Type vraag: **Vraag om uitleg**

Van: Bob De Brabandere

Datum van indiening: 14/11/2024

Aan: **Elke Van den Brandt**

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Het beleid tegen eenzaamheid en sociaal isolement bij ouderen in Brussel

In de Brusselse pers is er aandacht voor het probleem van eenzaamheid en sociaal isolement bij ouderen. Uit een rapport uit 2022 van het Brussels Observatorium voor Gezondheid en Welzijn leren we dat 21 procent van de Brusselse 65-plussers niet of nauwelijks kan rekenen op anderen bij ernstige problemen en amper aandacht krijgt.

Eenzaamheid en sociaal isolement is een algemeen toenemend probleem in onze te snel veranderende samenleving. Maar door de hoofdstedelijke problematiek van een zeer ingrijpende sociaal-demografische verandering die gepaard gaat met vervreemding wordt de problematiek vaak zeer scherp ervaren. De dagdagelijkse contacten komen vaak te vervallen, zeker bij ouderen die het niet breed hebben of waarbij mobiliteit een probleem is. De Nederlandstalige voorzieningen in hun huidige vorm zijn niet altijd een voldoende antwoord op deze noden.

De instellingen van de VGC en de Vlaamse gemeenschap in het algemeen kunnen een cruciale rol spelen in het opvangen en het proactief tegengaan van deze noden. Acties en initiatieven van vzw's kunnen kortstondig een rol spelen maar mijns inziens dient de structurele aanpak van het probleem versterkt te worden.

Uit het antwoord van de minister van Brussel op een vraag van collega Dominiek Lootens-Stael in het Vlaams Parlement komt naar voor dat onze lokale dienstencentra en de gemeenschapscentra een belangrijke rol spelen in het Vlaams netwerk om deze problematiek aan te pakken. Ook blijkt een wijkgerichte aanpak een belangrijk element. Ik moet echter vaststellen dat daardoor ook heel wat wijken juist niet betrokken zijn in deze aanpak. En ik vraag me af of alle gemeenschapscentra aan dit thema voldoende aandacht geven.

Mijn vragen zijn de volgende:

- Hoe volgt het College de gegevens op over de evolutie in de noden en de mogelijke antwoorden op het groeiend probleem van sociaal isolement van Nederlandstalige ouderen in Brussel?
- Heeft de VGC eigen cijfers of cijfers van partners en welke besluiten zijn daar dan uit te trekken? Gaat de VGC actief op zoek naar mensen met noden?
- Welke mogelijkheden ziet het collegelid om dit probleem verder aan te pakken. Werd of wordt het tot hiertoe gevoerde beleid rond dit thema geëvalueerd? Kan de rol van de VGC-instellingen hierin versterkt worden en hoe?

